

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/30/2021
Identifikačné číslo spisu: 4019200518
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4019200518.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhD. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): NUBIUM, s.r.o., Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra, za účasti: Mesto Nitra, Štefánikova trieda 60, 949 01 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/018221 zo dňa 12.07.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/126/2019-139 zo dňa 4. novembra 2020, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania a ďalšiemu účastníkovi konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 11S/126/2019-139 zo dňa 4. novembra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/018221-002 zo dňa 12.07.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu Mesto Nitra č. 127/2018-013-Re zo dňa 21.12.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) o zastavení konania o zmene doby trvania reklamnej stavby - 1 ks jednostrannej reklamnej stavby typu „Billboard“ s najväčšou plochou reklamnej plochy 5,1 x 2,4 m, umiestnenej na pozemku parc. č. XXXX registra „E“, katastrálne územie D., popri Novozámockej ulici (ďalej len „reklamná stavba“).

2. Správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ žalobca namietal, že ešte pred vydaním rozhodnutia žalovaného previedol vlastnícke právo k reklamnej stavbe na iný subjekt, žalobca v priebehu administratívneho žiadnym spôsobom neoznámil, ani nepreukázal, že reklamnú stavbu v priebehu konania predal. Správny súd bol zároveň toho názoru, že na základe predloženia vyššie uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 11.02.2019 ako prílohy k správnej žalobe zo dňa 26.09.2019 nemožno bez ďalšieho prijať záver o tom, že žalobca by nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby v predmetnej veci, preto žalobu neodmietol.

3. V súvislosti so žalobcom namietanou zaujatosťou zamestnancov stavebného úradu, o ktorej podľa jeho tvrdenia nebolo rozhodnuté - a ani žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s touto námietkou nevysporiadal, správny súd skonštatoval, že žalobca v administratívnom konaní žiadnu námietku zaujatosti proti zamestnancom stavebného úradu nevzniesol. Žalobca spolu so žalobou predložil ako jednu z príloh kópiu podania zo dňa 20.09.2017, ktoré bolo adresované Mestu Nitra (ako stavebnému úradu), v ktorom o.i. žiadal, aby bolo toto podanie považované za námietku predpojatosti „vo všetkých stavebných a/alebo iných konaniach, ktoré sa týkajú reklamných stavieb vo vlastníctve našej spoločnosti a to najmä avšak nie výlučne v konaniach vedených na stavebnom úrade mesta Nitra pod nasledujúcimi spisovými značkami.“ Správny súd uviedol, že v čase tohto podania žalobcu ešte nebolo začaté stavebné konanie o jeho žiadosti zo dňa 29.12.2017 o zmenu doby trvania reklamnej stavby, a teda podanie žalobcu zo dňa 20.09.2017 sa predmetnej veci nemohlo žiadnym spôsobom ani týkať. V podanej žalobe žalobca žiadnym spôsobom neoznačil (inú - pozn. kasačný súd) námietku zaujatosti, ktorú by podal v tejto veci proti zamestnancom stavebného úradu a žiadna takáto námietka sa v predloženom administratívnom spise ani nenachádza, pričom námietka zo dňa 20.09.2017 sa tohto konania z vyššie uvedených dôvodov netýka. S poukazom na uvedené, správny súd nezistil dôvod, aby sa žalovaný námietkou zaujatosti zamestnancov stavebného úradu osobitne zaoberal, nakoľko táto v administratívnom konaní vznesená nebola. Žalobca až v odvolaní zo dňa 06.02.2019 proti prvostupňovému rozhodnutiu uviedol, že vo veci konala pravdepodobne zamestnankyňa mesta Nitra, voči ktorej namietal zaujatosť vo všetkých veciach vedených na stavebnom úrade. V tejto súvislosti správny súd uviedol, že žalovaný ako odvolací správny orgán ani nie je orgánom oprávneným rozhodovať o námietke zaujatosti proti zamestnancom stavebného úradu - ani v prípade, ak by takáto námietka zaujatosti podaná bola.

4. K námietke, že nebol dostatočne zistený skutkový stav na posúdenie veci (t.j. že správne orgány nezistovali stav a okolnosti súdneho konania začatého na základe žaloby, ktorú podalo mesto Nitra, rozhodnutie nereflektuje skutočnosť) krajský súd uviedol, že z predloženej nájomnej zmluvy v znení jej dodatkov vyplýva, že táto bola uzavretá na dobu určitú, a to do 31.12.2017. Žalobca ako nájomca užíval predmetný pozemok i po skončení platnosti nájomnej zmluvy, proti čomu podal prenajímateľ dňa 29.01.2018 na príslušnom okresnom súde žalobu (návrh) na vypratanie nehnuteľností podľa ust. § 676 ods. 2 zákona č. 40/1967 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Z uvedeného je zrejmé, že nedošlo k obnoveniu nájmu, ako to tvrdil žalobca, ktorý potom nepreukázal, že k pozemku, na ktorom mal umiestnenú reklamnú stavbu, má podľa § 139 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v platnom znení (ďalej len „stavebný zákon“) iné právo, ktoré by ho oprávňovalo naďalej túto stavbu na predmetnom pozemku udržiavať a podať žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Na základe uvedených skutočností správny súd dospel k záveru, že žalobca podal neúplnú žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby, ktorú ani na výzvu stavebného úradu nedoplnil, a preto stavebný úrad ešte pred posúdením samotnej žiadosti bol povinný konanie zastaviť v zmysle ust. § 60 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona, nakoľko žalobca nepreukázal právo k pozemku, na ktorom je umiestnená predmetná reklamná stavba. Krajský súd tiež uviedol, že správne orgány nie sú oprávnené vstupovať do postupov súdu pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby o vypratanie nehnuteľnosti a jej perfektnosti ako právneho úkonu, skúmať právomoc a príslušnosť súdu, resp. okruh účastníkov súdneho konania a možnosť úspešnosti žaloby. Ich povinnosťou bolo výlučne posudzovať, či žalobca má vlastnícke, resp. iné právo k pozemku, na ktorom je umiestnená reklamná stavba, o ktorej zmenu doby trvania žiadal. Okolnosti súdneho konania a jeho postup správne orgány nemohli posudzovať ani vyhodnocovať, nakoľko z hľadiska ich rozhodovania bolo podstatné, že v dôsledku podania žaloby na

vypratanie nehnuteľnosti v zákonom stanovenej lehote nedošlo k obnoveniu nájomného vzťahu a žalobca teda nepreukázal iné relevantné právo k predmetnému pozemku.

5. K námietke, že správne orgány sa nepokúsili o dohodu medzi účastníkmi stavebného konania, a teda nepostupovali podľa ust. § 137 stavebného zákona, krajský súd uviedol, že v kontexte predmetnej veci stavebný úrad musel vydať procesné rozhodnutie o zastavení stavebného konania a v merite veci podanú žiadosť o zmenu doby trvania stavby ani neposudzoval, čo znamená, že sa nemohol zaoberať ani aplikáciou ust. § 137 stavebného zákona. K aplikácii uvedeného zákonného ustanovenia by podľa názoru súdu bolo možné pristúpiť až v prípade, ak by žalobca predložil úplnú žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby a preukázal by existenciu vlastníckeho alebo iného práva k pozemku, na ktorom bola reklamná stavba zriadená.

6. Správny súd napokon konštatoval, že žiadosť žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby nebola úplná a žalobca ju nedoplnil ani na základe výzvy stavebného úradu, preto musel stavebný úrad pristúpiť k zastaveniu konania a nevydával oznámenie o začatí stavebného konania, pretože k tomuto úkonu stavebný úrad v zmysle ust. § 61 ods. 1 stavebného zákona pristúpi až v prípade, ak je žiadosť o stavebné povolenie úplná. Stavebný úrad si však splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 33 ods. 2 zákon č. 71/167 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a to v oznámeniach zo dňa 27.02.2018 a 04.09.2018. Žalobca v podaní zo dňa 04.10.2018 požiadal o vyhotovenie kópie celého spisu, v čom mu bolo vyhovené a kópia administratívneho spisu bola doručená zástupkyňi žalobcu dňa 14.12.2018. Až v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa vzniesol námietky a pripomienky k priebehu správneho konania a k podkladom rozhodnutia, pričom žalovaný sa s týmito v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

8. Poukázal na odôvodnenie krajského súdu v bodoch 33. a 35. napadnutého rozsudku týkajúce sa toho, že správne orgány nenahrádzajú činnosť civilných súdov a namieta, že krajský súd nesprávne aplikoval § 137 stavebného zákona, ako aj článok 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa názoru sťažovateľa, žalovaný neaplikáciou § 137 stavebného zákona totiž nahradil činnosť všeobecného súdu svojou činnosťou, a tak prejedikoval rozhodnutie civilného súdu v občianskoprávnej otázke (otázka existencie/zániku/obnovy nájmu). Ďalej namieta, že správne orgány neposudzovali ani to, že by tu otázka sporu o akejkol'vek občiansko-právnej námietke bola - a bez ohľadu na obsah spisu o takej otázke rozhodli, čo je zrejmé aj z ich odôvodnení. V tejto súvislosti uviedol, že správne orgány posudzovali aplikáciu § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo vo svojom dôsledku považoval krajský súd za správny postup.

9. Pokiaľ správny súd z obsahu administratívneho spisu vyvodil, že žiadosť sťažovateľa nebola úplná a nemal byť uplatnený postup podľa § 137 stavebného zákona, sťažovateľ namieta, že žiadosť pre konanie o predĺžení trvania reklamnej stavby musela byť úplná. Poukazoval pritom na list Mesta Nitra zo dňa 23.02.2018, ktorým sa účastník konania vyjadroval, že bola nájomná zmluva predložená sťažovateľom ukončená a bola podaná žaloba na vypratanie nehnuteľnosti na Okresný súd Nitra (sp. zn. 12C/9/2018). Nemôžu byť potom podľa sťažovateľa správne úvahy krajského súdu o tom, že konanie nebolo začaté, pretože začaté muselo byť. Uvedené vyvodzoval z toho, že pre obsah žiadosti (ktorá v takom prípade musela byť úplná) bol oslovený ďalší účastník konania, ktorý namieta existenciu nájomného vzťahu z dôvodu podania žaloby. Iný výklad podľa sťažovateľa popiera systematicku procesnú aplikáciu § 137 stavebného zákona a umožňuje správnejmu orgánu vykonávať ad hoc úkony bez splnenia podmienok zákona v snahe dosiahnuť určitý výsledok. Takýto postup podľa

sťažovateľa potvrdzuje predpojatosť a nedostatku právomoci osôb, ktoré vystupovali za stavebný úrad v administratívnom konaní.

10. Sťažovateľ zastáva názor, že odôvodnenie správneho súdu v bodoch 26 až 28 napadnutého rozsudku neriešilo podstatu žalobných dôvodov týkajúcich sa predpojatosti a neoprávnenosti, resp. nedostatku právomoci osôb konajúcich v stavebnom konaní. Uviedol, že v prípade zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť stavebného úradu ide o zamestnancov, ktorí zabezpečujú činnosti Útvaru hlavného architekta mesta Nitra, pričom tento konflikt záujmov mali riešiť správne orgány oboch stupňov z úradnej povinnosti. Tiež uviedol, námietka bola vo všeobecnosti podaná ešte pred podaním žiadosti na stavebný úrad v tejto veci dňa 29.09.2017 a to na všetky konania, ktoré sú prejednávané na Stavebnom úrade mesta Nitra. Skutočnosť, že sa podanie zo dňa 20.09.2017 nenachádzalo v administratívnom spise, je podľa názoru sťažovateľa problémom obsahu predloženého administratívneho spisu, keďže námietka smerovala proti všetkým konaniam, ktoré boli ku dňu podania vymenované demonštratívnym výpočtom.

11. S poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) SSP sťažovateľ namietal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu nie je pre neho - ako pre priemerného adresáta - zrozumiteľné. V nadväznosti na uvedené poukázal na právo na spravodlivý proces, ktoré obsahuje aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t. j. s uplatneným nárokom a s obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Zároveň namietal, že:

- pokiaľ išlo o neakceptovanie námietky týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k reklamným stavbám, nie je mu zrejmé, akým spôsobom mal vrátiť napadnuté rozhodnutie žalovanému, čo konštatoval krajský súd. Ďalej namietal, že kúpna zmluva je zo dňa 11.02.2019, pričom odvolanie je zo dňa 06.02.2019, a preto kúpna zmluva bola pripojená až k žalobe, čo však podľa neho nič nemení na povinnosti správnych orgánov spoľahlivo zistiť skutkový stav;

- z jeho námietky o organizačnom zaradení zamestnancov správneho orgánu mala byť vyodená skutočnosť nielen o existencii predpojatosti, ale aj neoprávnenosti vykonávať akékoľvek úkony správneho orgánu prvého stupňa z dôvodu organizačného zaradenia na iný útvar obce, o čom mali správne orgány rozhodovať z úradnej povinnosti. Správny súd však podľa sťažovateľa k uvedenému nezauljal v podstate žiadne stanovisko.

12. V súvislosti s kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. h) sťažovateľ s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/3/2011 namietal, že krajský súd sa odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Zároveň namietal, že rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa nespĺňajú kritériá preskúmateľnosti požadované zákonom (sp. zn. 5Sži/1/2009, sp. zn. 1Sžo/23/2010, sp. zn. 1Sžd/12/2011).

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti písomne vyjadril tak, že sa plne stotožňuje so závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku a žiada kasačnú sťažnosť zamietnuť.

III.

Konanie pred kasačným súdom

14. Prejednávaná vec bola dňa 16.07.2021 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 10S pod sp. zn. 10Sžk/30/2021. S účinnosťou ku dňu 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Zb. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.08.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (článok 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa

predchádzajúcej vety náhodným výberom technickými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“), ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou sp. zn. 10Sžk/30/2021. Uznesením predsedu najvyššieho správneho súdu zo dňa 29. septembra 2021 bolo rozhodnuté, že JUDr. Monika Valašiková, PhD. (predsedníčka senátu v súdnej veci) je z konania a rozhodovania v tejto veci vylúčená a pre účely rozhodnutia kasačného súdu v tejto veci ju zastupuje JUDr. Petra Príbelská, PhD.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

16. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 29.12.2017 bola správne orgánu prvého stupňa doručená žiadosť sťažovateľa o zmenu doby trvania reklamnej stavby, a to na dobu platnosti nájomnej zmluvy, pričom v nej bolo uvedené, že bola „žiadosť o predĺženie NZ odoslaná na MÚ Nitra, Odbor majetku“. Predmetná reklamná stavba bola naposledy povolená Rozhodnutím č. 11 677/2014-010-La zo dňa 06.03.2015 - ako stavba dočasná na obdobie do 31.12.2017.

17. Stavebný úrad dňa 15.01.2018 vyzval sťažovateľa na doplnenie žiadosti v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, zároveň rozhodnutím zo dňa 15.01.2018 konanie prerušil. Sťažovateľ následne dňa 06.02.2018 predložil o. i. nájomnú zmluvu č.j. 19/2011 zo dňa 12.05.2011 v znení príslušných dodatkov, ktorými sa - o. i. - zmenila doba trvania zmluvy na dobu určitú do 31.12.2017. V podaní zo dňa 06.01.2018 sťažovateľ s poukazom na ust. § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že nájomná zmluva sa zo zákona predlžuje do 31.12.2018.

18. Mestský úrad v Nitre, odbor majetku v podaní zo dňa 23.02.2018 na základe výzvy stavebného úradu oznámil, že dňa 31.12.2017 skončila platnosť predmetnej nájomnej zmluvy a nakoľko sťažovateľ ani na základe výzvy neodstránil z pozemku reklamné zariadenie, bol podaný návrh na Okresný súd Nitra (sp. zn. 12C/9/2018) na vypratanie nehnuteľnosti.

19. Stavebný úrad rozhodnutím č. 127/2018-007-Re dňa 23.03.2018, zastavil predmetné konanie podľa ust. § 60 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona z dôvodu, že sťažovateľ nedoplnil žiadosť v určenej lehote. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie zo dňa 01.05.2018, o ktorom rozhodol žalovaný dňa 18.07.2018 tak, že rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 23.03.2018 zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

20. Výzvou zo dňa 04.09.2018 stavebný úrad vyzval sťažovateľa na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia. Následne sťažovateľ požiadal o vyhotovenie kópie spisu, v čom mu bolo vyhovené a kópia spisu v predmetnej veci bola doručená jeho zástupkyňi dňa 14.12.2018.

21. Stavebný úrad vydal dňa 21.12.2018 prvostupňové rozhodnutie, ktorým podľa ust. § 60 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona zastavil konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby z dôvodu, že nájomná zmluva bola uzavretá do 31.12.2017 a stavebník nepreukázal iné právo k pozemku, na ktorom je umiestnená reklamná stavba. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie zo dňa 06.02.2019.

22. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 12.07.2019 odvolanie sťažovateľa zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný konštatoval, že nájomný vzťah medzi sťažovateľom a Mestom Nitra sa neobnovil tak, ako to tvrdil sťažovateľ, nakoľko prenajímateľ podal v lehote žalobu na vypratanie nehnuteľnosti. Táto skutočnosť nemôže byť pre stavebný úrad predbežnou otázkou, resp. povinnosťou na postup podľa § 137 stavebného zákona, nakoľko Občiansky zákonník jasne

uvádza, že nájomná zmluva sa obnoví len v tom prípade, ak prenajímateľ nepodá v lehote 30 dní po skončení nájmu návrh na vypratanie nehnuteľnosti. Ustanovenie § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka podmieňuje zánik nájomnej zmluvy len podaním návrhu na vypratanie nehnuteľnosti na súde, pričom podmienkou zániku nájomnej zmluvy nie je právoplatné rozhodnutie súdu vo veci. Stavebný úrad predloženú nájomnú zmluvu a doplnené podklady vyhodnotil ako doklad, ktorým stavebník nepreukázal iné právo k pozemku, čo znamená, že bol povinný zastaviť konanie v zmysle § 60 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

23. Podľa § 60 ods. 2 stavebného zákona, napadnutého rozhodnutia stavebný úrad zastaví stavebné konanie, ak stavebník:

- a) nepredložil dokumentáciu vypracovanú oprávnenou osobou,
- b) nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 ods. 2 až 4,
- c) nedoplnil žiadosť v určenej lehote podľa odseku 1,
- d) neuviedol v určenej lehote predloženú dokumentáciu do súladu s podmienkami územného rozhodnutia,
- e) vzal žiadosť o stavebné povolenie späť,
- f) začal uskutočňovať stavbu predtým, ako stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť.

24. Podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej správy.

25. Podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona, ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

26. Podľa § 137 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

27. Podľa § 137 ods. 4 stavebného zákona, v konaní, pri ktorom stavebný úrad nariaďuje vo verejnom záujme opatrenia podľa tohto zákona, a ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, urobí si sám úsudok o námietke, pri ktorej nedošlo k dohode, a vo veci rozhodne.

28. Podľa § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájom sa skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak.

29. Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

30. Sťažovateľ v pomerne komplikovane zostavenej kasačnej sťažnosti uplatňuje niekoľko relatívne samostatných sťažnostných bodov, z ktorých však zároveň spoločne vyvodzuje aj porušenie svojho práva na spravodlivý proces. Vo výsledku však možno z obsahu kasačnej sťažnosti vyabstrahovať, že sťažovateľ vytyka správne súdu nesprávne závery v týchto otázkach: (i) či bola naplnená podmienka zastavenia konania podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona, ak stavebný úrad

prihliadol na vyjadrenie ďalšieho účastníka, ktoré mu bolo doručené skôr ako uplatnil postup podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona, (ii) nepoužitie § 137 stavebného zákona, hoci v konaní išlo o občianskoprávnu námietku ďalšieho účastníka, a (iii) nezohľadnenie toho, že na stavebnom úrade rozhodoval vylúčený zamestnanec správneho orgánu.

31. Čo sa týka podmienky zastavenia konania podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona, sťažovateľ požiadal o zmenu doby trvania reklamnej stavby podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona. Jeho povinnosťou bolo stavebnému úradu predložiť úplnú žiadosť podľa § 58 ods. 1 a 2 stavebného zákona, teda okrem iného preukázať, že je vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená - alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona. Z okolností prípadu je zrejmé, že nedošlo k obnoveniu nájmu, ako to tvrdí sťažovateľ, ktorý potom nepreukázal, že k pozemku, na ktorom má umiestnené dve reklamné stavby, má podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona iné právo, ktoré by ho oprávňovalo naďalej túto stavbu na predmetnom pozemku udržiavať a požiadať o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Sťažovateľ teda nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej stavby, ktorú ani na výzvu stavebného úradu nedoplnil, a preto bol stavebný úrad povinný konanie zastaviť podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona.

32. V tejto súvislosti sa sťažovateľ odvolával na systematiku procesu podľa stavebného zákona, pričom tvrdil, že správny orgán nemal prihliadať v tejto fáze správneho konania (odstraňovanie nedostatkov žiadosti) na podnet ďalšieho účastníka konania, resp. ak naň prihliadol, nemohol konanie zastaviť v zmysle § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona. Kasačný súd poukazuje na to, že „podľa § 140 stavebného zákona sa na konanie podľa neho použije správny poriadok. Podľa § 18 ods. 2 Spr. por. je správne konanie začaté dňom, kedy podanie účastníka došlo správny orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Tieto účinky má podanie aj vtedy, ak je neúplné a treba ho doplniť; ak by takýto návrh nemal účinky začatia konania, nebolo by možné žiadne konanie zastaviť, hoci to predpokladá § 30 ods. 1 písm. d) Spr. por. Vychádzajúc z cit. § 18 ods. 2 Spr. por. tak stavebné konanie začína dňom, kedy žiadosť o stavebné povolenie dôjde stavebnému úradu. Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona má stavebný úrad upovedomiť ostatných účastníkov o začatí konania, toto upovedomenie však nemá konštitutívny, ale len deklaratórny účinok - len účastníka upovedomuje, že konanie sa už začalo v zmysle § 18 ods. 2 Spr. por. Účastníctvo v správnom konaní je podľa § 14 Spr. por. naviazané na existujúce konanie; osoba, ktorá spĺňa zákonné podmienky v okamihu začatia konania, sa stáva účastníkom už týmto okamihom a bez ohľadu na to, či o ňom bola upovedomená“ (rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžk/17/2021 zo dňa 25.05.2022). V prejednávanej veci sťažovateľ podal stavebnému úradu žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby dňa 29.12.2017. Týmto dňom sa podľa citovaných ustanovení začalo stavebné konanie o tejto otázke a týmto dňom sa jeho účastníkom stal aj ďalší účastník, a to bez ohľadu na to, že stavebný úrad ešte nepostupoval podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona. Ak stavebný úrad prihliadal na podanie ďalšieho účastníka, nemožno na tomto postupe vidieť nič nezákonné, preto je uvedená námietka sťažovateľa nedôvodná.

33. V súvislosti s aplikáciou § 137 SSP kasačný súd odkazuje na právne závery vyplývajúce z obdobnej veci rovnakých účastníkov konania najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Sžk/17/2021 zo dňa 15.12.2021 (rozhodnutie o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/42/2019 zo dňa 9. septembra 2020), s ktorým sa kasačný súd stotožňuje a v súlade s § 464 ods. 1 SSP preberá relevantnú časť jeho odôvodnenia v doslovnom znení:

„37. Kasačný súd považuje za kľúčové pre rozhodnutie vo veci posúdenie otázky, či bolo zákonným postupom, keď prvostupňový správny orgán podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona zastavil konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby z dôvodu, že žalobca ako stavebník nepreukázal dokladmi vlastníctvo resp. iné právo k pozemku, na ktorom boli umiestnené predmetné reklamné stavby, a to bez toho, aby aplikoval § 137 stavebného zákona.

38. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného a prvostupňového správneho orgánu konštatuje, že sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku krajského súdu a na jeho odôvodnenie v plnom rozsahu odkazuje. Z uvedených dôvodov opakované skutkové a právne závery krajského súdu explicitne nezdôvodňuje. Navyiac, kasačný súd udáva, že krajský súd sa so všetkými

relevantnými žalobnými bodmi, riadne vysporiadal a podrobne až vyčerpávajúco zdôvodnil svoje rozhodnutie, pričom racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové aj právne závery.

39. Kasačný súd k aplikácii § 137 stavebného zákona uvádza, že v konaniach upravených v stavebnom zákone sa môžu vyskytnúť tzv. občianskoprávne a iné námietky, o ktorých prináleží rozhodovať súdu. Pôjde predovšetkým o námietky týkajúce sa vlastníckych a užívacích práv k pozemkom a stavbám. Cieľom tohto ustanovenia je o. i. chrániť vlastnícke a užívacie práva oprávnených subjektov - t.j. vlastníkov pozemkov a osôb, ktoré majú užívacie práva k týmto pozemkom. V tejto súvislosti je však potrebné vziať do úvahy rozhodujúce skutkové okolnosti, ktorými je v prvom rade dostatočne jasné a presné určenie konca prenájmu pozemku, na ktorom sa nachádzala dotknutá reklamná stavba, pričom podľa nájomnej zmluvy č. 1153/06/SM zo dňa 27. novembra 2006 v znení dodatku č. 1 zo dňa 22. júla 2014 a dodatku č. 2 zo dňa 18. júna 2015 bola predmetná zmluva uzavretá na dobu určitú a to do 31. decembra 2017. Ďalšou skutkovou okolnosťou bolo, že žalobca bol prenajímateľom vopred upozornený na koniec nájomnej zmluvy resp. neskôr vyzvaný na odstránenie reklamnej stavby. Žalobca nepreukázal vlastnícke alebo iné právo k pozemku, keďže nepredložil ani novú nájomnú zmluvu ani výpis z listu vlastníctva. Práve naopak, výpisom z listu vlastníctva a vyjadrením prenajímateľa pozemku o skončení nájmu, bol preukázaný vlastnícky vzťah Mesta Nitra k pozemku a vyvrátené „iné právo k pozemku“ zo strany žalobcu. Okrem uvedeného vlastníka pozemku podal žalobu na vypratanie nehnuteľnosti v zmysle § 676 ods. 2 OZ, takže je zrejmé, že doba nájmu sa taktiež zo zákona nepredĺžila.

40. Pri aplikácii § 137 stavebného zákona stavebný úrad musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide skutočne o občianskoprávne námietky alebo námietky územno-technického, prípadne stavebnotechnického charakteru, ktoré sú upravené inými právnymi predpismi. Kasačný súd však zdôrazňuje, že nemožno akceptovať, aby akákoľvek otázka, ktorá môže mať presah do občianskoprávnej oblasti, a ktorú si účastník v konaní podľa stavebného práva uplatní, automaticky a bez prihliadnutia na jej obsah zakladala zákonný dôvod na postup podľa § 137 stavebného zákona. Obsahom námietky žalobcu, ktorá mala občianskoprávny presah nebolo domáhanie sa ochrany vlastníctva, ale namietané predĺženie doby nájmu, čo však, ako správne konštatoval aj krajský súd v napadnutom rozsudku nemalo oporu v zákone a teda kasačný súd s ohľadom na skutkové okolnosti uvedené nepovažuje za tzv. predbežnú otázku, pri ktorej by bolo potrebné aplikovať § 137 stavebného zákona. Kasačný súd v tejto súvislosti konštatuje, že judikatúra (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžp/23/2013 zo dňa 30. apríla 2014) pripúšťa, že správny orgán v stavebnom konaní v rámci svojej rozhodovacej právomoci je oprávnený a aj povinný riešiť aj otázky, ktoré patria do pôsobnosti iných orgánov (t. j. iného správneho orgánu alebo súdu), ak to zákon priamo nevyklučuje, vychádzajúc i zo zásady zákonnosti a hospodárnosti konania. Keďže v tomto prípade však podľa kasačného súdu ani nejde o predbežnú otázku, tak ani jej prípadný občianskoprávny presah z nej nečiní občianskoprávnu námietku resp. inú námietku, pri ktorej by mali príslušné správne orgány postupovať podľa § 137 stavebného zákona. Povinnosťou príslušného stavebného úradu je vždy posúdiť charakter a obsah nastolenej otázky, a na základe toho posúdiť svoju kompetenciu, či je oprávnený sám si ju vyhodnotiť, alebo či je potrebné aplikovať § 137 stavebného zákona.

41. Námietku žalobcu o zmätočnom a nejasnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu kasačný súd považuje za nedôvodnú, keďže krajský súd, aj s odvolaním sa na skutkové zistenia dostatočne ozrejmil právne závery, aj spolu s citáciou relevantných právnych predpisov.

42. Kasačný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že námietky žalobcu obsiahnuté v kasačnej sťažnosti tak neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani rozhodnutí správnych orgánov a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamieta ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.“

34. V obdobnej právnej veci sťažovateľa rozhodoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorý uznesením zo dňa 29.06.2021 sp. zn. II. ÚS 347/2021-13 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorý namietal porušenie princípu rovnosti, nepreskúmateľnosť rozsudku

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a skutočnosť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je pre adresáta pochopiteľné. Ústavný súd mal v danom prípade za to, že otázky týkajúce sa § 137 stavebného zákona zodpovedal správny súd aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vyčerpávajúcim a ústavne udržateľným spôsobom. Sťažovateľ mal uzavretú nájomnú zmluvu s Mestom Nitra na dobu určitú, sťažovateľ bol vopred písomne upozornený, že nebude možné predĺžiť nájomnú zmluvu, a napokon sťažovateľ nepredložil žiadny dôkaz o inom práve k pozemku. Navyše z ústavnej sťažnosti, ako ani z obsahu rozhodnutí k nej priložených nevyplývalo, akým relevantným spôsobom sťažovateľ požadoval trvanie, či už nájomnej zmluvy, alebo iné právo k pozemku. Práve táto skutočnosť bola totiž esenciálnou v okolnostiach danej veci a vo vzťahu k povoleniu zmeny doby trvania reklamnej stavby. Uvedené okolnosti boli podľa názoru ústavného súdu podstatnými pre posúdenie otázky možného predĺženia doby trvania reklamnej stavby, resp. posúdenia zákonnosti zastavenia správneho konania. Na tieto právne závery kasačný súd odkazuje a stotožňuje sa s nimi.

35. S poukazom na uvedené Najvyšší správny súd uzatvára, že rozsudok krajského súdu je zrozumiteľný, dostatočný a v súlade so zákonom, pričom k rovnakému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 8Sžk/45/2020 zo dňa 08.12.2020, ako aj Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 8Sžk/31/2021 zo dňa 16.12.2021 a sp. zn. 1Sžk/55/2020 zo dňa 15.12.2021.

36. Sťažovateľ napokon v kasačnej sťažnosti nesúhlasil so záverom správneho súdu, ktorý vyslovil, že obsahom administratívneho spisu nebola žiadna námietka predpojatosti, a tak sťažovateľ predpojatost' zamestnancov stavebného úradu riadne nenamietol (pozn.: body 26 až 28 napadnutého rozsudku). Tu však treba zdôrazniť, že sťažovateľ svoje argumenty ohľadom predpojatosti zamestnancov stavebného úradu počas konania viackrát mierne upravil. Sťažovateľ si v priebehu administratívneho konania vyžiadal kópiu celého administratívneho spisu, ktorá mu bola zaslaná dňa 12.12.2018, no napriek tomu v odvolaní zo dňa 06.02.2019 proti prvostupňovému rozhodnutiu vôbec netvrdí, že by v spise absentovala jeho námietka predpojatosti. Naopak, uvádza v ňom, že „v minulosti“ namietal proti určitej zamestnankyni mesta, ktorá sa podľa neho zúčastnila na rozhodovaní stavebného úradu aj v tejto veci. V správnej žalobe potom sťažovateľ zopakoval, že dňa 20.09.2017 takúto námietku vzniesol a stavebnému úradu mala byť známa z úradnej povinnosti. Zároveň tvrdil, že súčasťou administratívneho spisu mali byť písomnosti, podklady, a to jeho list zo dňa 20.09.2017 a listy Mesta Nitra zo dňa 04.07.2017 a 07.07.2017. Ani v odvolaní, ako ani v správnej žalobe sťažovateľ netvrdil, že námietka predpojatosti zo dňa 20.09.2017 mala byť súčasťou tohto spisu, no nebola. Až potom, čo správny súd vyjadril názor, že žalovaný sa predpojatost'ou zaoberať nemusel, pretože námietka nebola uplatnená v tomto konaní, začal sťažovateľ tvrdiť, že súčasťou spisu byť mala. Takáto námietka je však s ohľadom na ustanovenie § 439 ods. 3 písm. b) SSP („(3) Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak b) sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol) neprípustná. Čo sa týka právneho posúdenia kvalifikovanej námietky zaujatosti/predpojatosti vznesenej sťažovateľom, kasačný súd sa stotožňuje s krajským súdom v tom, že sťažovateľ v administratívnom konaní námietku predpojatosti neuplatnil, keď podanie sťažovateľa zo dňa 20.09.2017 bolo podané v čase, keď správny orgán ešte nekonal vo veci, ktorá je predmetom tohto súdneho prieskumu (pozn.: konanie v tejto veci začalo na základe žiadosti sťažovateľa zo dňa 29.12.2017) a žiadna iná námietka zaujatosti/predpojatosti v spise založená nie je. Na strane druhej, ak sťažovateľ v texte kasačnej sťažnosti uvádza, že krajský súd v rámci rozhodovania pochybil, ak nebral do úvahy svoje vlastné zistenie, podľa ktorého sťažovateľ v odvolaní zo dňa 06.02.2019 namietal zaujatost' O.. F. (k tomu pozri bod 27 napadnutého rozsudku), potom podľa názoru kasačného súdu v odvolaní zo dňa 06.02.2019 sťažovateľom námietka zaujatosti/predpojatosti vznesená nebola a takýto záver netvrdil ani samotný krajský súd. Vyjadrenie sťažovateľa (ako odvolacia námietka) o tom, že vo veci mala rozhodnúť O.. F., ktorú mal už sťažovateľ skôr namietnuť totiž nie je ničím iným, iba odkazom na skorší úkon sťažovateľa, o ktorom však krajský súd správne ustálil, že sa nejedná o riadnu námietku zaujatosti (k tomu pozri bod 29 napadnutého rozsudku). Navyiac, z materiálneho hľadiska nedá kasačnému súdu neuviesť, že i v samotnom odvolaní zo dňa 06.02.2019 sťažovateľ uvádza, že vo veci konala „pravdepodobne zamestnankyňa mesta O.. F. (značka Re)...“, a teda aj vecné hľadisko argumentácie sťažovateľa sa javí ako dostatočne nepodložené, keď táto sa odvíja len od spisovej značky veci, ktorá obsahuje označenie

„Re“. Uvedené je však bez relevancie, keďže podanie sťažovateľa zo dňa 20.09.2017 nie je kvalifikovaným vznesením námietky zaujatosti/predpojatosti voči dotknutým zamestnancom stavebného úradu v súdnej veci (k tomu pozri aj toto odôvodnenie ďalej) a zároveň odvolanie sťažovateľa zo dňa 06.02.2019 námietku zaujatosti neobsahuje (obsahuje len odkaz na skoršie podanie sťažovateľa).

37. Z uvedeného je potom zrejmé, že krajský súd sa riadne vysporiadal s tým, prečo sťažovateľ kvalifikovane v rámci správneho konania nenamietal zamestnancov stavebného úradu (body 26 až 28 napadnutého rozsudku). Na strane druhej, ak sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že uvedení zamestnanci (L.. V.. G. a O.. F.) nemali vo veci konať, a to z dôvodu, že nespĺňajú podmienku § 117 ods. 3 stavebného zákona („(3) Zamestnanec obce, ktorý zabezpečuje činnosť stavebného úradu, musí spĺňať osobitný kvalifikačný predpoklad. Získanie osobitného kvalifikačného predpokladu sa overuje skúškou. Obsah a rozsah odbornej prípravy a postup pri overovaní a osvedčovaní osobitného kvalifikačného predpokladu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad.“), aj táto námietka je zjavne nedôvodná. Sťažovateľ totiž tvrdil, že L.. V.. G. a O.. F. konali v jeho veci, hoci neboli zamestnancami stavebného úradu. V prvom rade je potrebné uviesť, že sťažovateľ v žalobe žiadnym spôsobom nekonkretizoval, čo presne mali v rámci konania o zmene doby trvania reklamnej stavby realizovať uvedení dvaja zamestnanci Mesta Nitra. Fakticky len vo všeobecnej rovine tvrdil, že uvedení dvaja zamestnanci nemali v jeho veci konať, keďže nespĺňali podmienky podľa § 117 ods. 3 stavebného zákona.

38. V tomto kontexte je primárne potrebné poukázať na to, že údajnú „neoprávnenosť“ konania O.. F. a L.. V.. G. (ako údajných zamestnancov stavebného úradu), resp. ich zaujatosť/predpojatosť (v kontexte § 117 ods. 3 stavebného zákona) odvodzoval sťažovateľ v žalobe primárne od troch listov, ktoré priložil k žalobe. Jedná sa o listy, v ktorých primátor mesta Nitra upovedomuje ich adresátov o tom, že reklamné stavby, ktoré sa nachádzajú na ich parcelách, sú podľa relevantného územného plánu neprípustné. V hlavičke listov je ako odosielateľ uvedený subjekt: „Mesto Nitra, Mestský úrad v Nitre, útvar hlavného architekta, Referát urbanizmu a architektúry“ a ako vybavujúce osoby sú uvedené L.. V.. G. a O.. F.. Podľa názoru kasačného súdu je nesporné, že prípadné upovedomovanie vlastníkov pozemkov o tom, že na ich nehnuteľnosti sa nachádza stavba, ktorá je v rozpore s územným plánom, príp. súvisiace výzvy, nie sú činnosťou stavebného úradu a táto činnosť je nepochybne subsumovateľná práve pod právomoci spadajúce pod Útvar hlavného architekta mesta Nitra (referát urbanizmu a architektúry). Výkon právomocí v rozsahu agendy, ktorú uvedení zamestnanci vykonávajú (hoci z hľadiska sledovaných cieľov zrejme rozpornú so subjektívnymi záujmami sťažovateľa), nie je možné vnímať ako „zaujatosť“, resp. „predpojatosť“ zamestnanca správneho orgánu rozhodujúceho v konkrétnej veci, keďže uvedení zamestnanci v predmetnej veci (doba trvania reklamnej stavby) nerozhodovali. I nadväzujúca argumentácia sťažovateľa o tom, že L.. V.. G. a O.. F. nie sú na zozname zamestnancov stavebného úradu, ktorý sťažovateľ priložil k správnej žalobe, je potom podľa kasačného súdu bez vecnej relevancie, a to práve z dôvodu, že L.. V.. G. a O.. F. meritórne nerozhodovali vo veci, ktorá je predmetom tohto súdneho prieskumu. Naopak, ako uvádza sám sťažovateľ - títo sú zamestnancami Útvaru hlavného architekta Mesta Nitra, nie stavebného úradu.

39. Ako je uvedené vyššie, ani zo správnej žaloby explicitne nevyplýva, v akom rozsahu mali uvedené osoby (O.. V.. G. a/alebo O.. F.) priamo participovať na konaní stavebného úradu, predmetom ktorého bola zmena doby trvania reklamnej stavby, ďalej či tieto osoby naozaj konali ako zamestnanci stavebného úradu (podľa § 117 ods. 3 stavebného zákona) v predmetnej veci alebo či „len“ vykonávali iné čiastkové úkony v rozsahu ich právomocí (k tomu pozri aj toto odôvodnenie vyššie). Za tohto stavu tak postup správneho súdu, ktorý sa k odkazu na ustanovenie § 117 ods. 3 stavebného zákona osobitne nevyjadril, nemožno považovať za takú nesprávnosť, ktorá by predstavovala porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces, keďže a) je nesporné, že uvedení dvaja zamestnanci nie sú zamestnancami stavebného úradu, pričom sťažovateľ v žalobe, ako ani v kasačnej sťažnosti dostatočne neidentifikoval a nekonkretizoval, od čoho odvíja svoj záver, že tieto dve osoby, príp. niektorá z nich konala - rozhodovala vo veci doby trvania reklamnej stavby (pozn.: listy, ktorými primátor mesta Nitra oznamuje tretím osobám, že na ich pozemku sa nachádza reklamná stavba v rozpore s územným plánom nie je konaním o predĺžení doby trvania takejto reklamnej stavby) a b) krajský súd sa

primerane vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia s tým, prečo nebola riadne vznesená námietka zaujatosti voči menovaným zamestnancom (bod 26 a nasl. odôvodnenia rozsudku krajského súdu).

40. V zmysle ustálenej judikatúry, všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Nie je povinnosťou ani právom súdu namiesto žalobcu dohľadávať skutkové a právne dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, či z ním tvrdených okolností následne ďalej vyvodzovať ďalšie dôvody nezákonnosti, pokiaľ ich žalobca v žalobe dostatočne konkrétne nenamietal. Preto ak mal sťažovateľ za to, že z ním podanej žalobnej námietky mali byť vyvodené aj ďalšie skutočnosti, tieto mal v správnej žalobe dodatočne jasne uviesť.

41. Výkon správneho súdnictva je založený na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*). Súčasťou systému zodpovednosti účastníka za obranu svojich práv je aj uplatňovanie koncentračnej zásady v správnom súdnom konaní, ktorá sa prejavuje predovšetkým v stanovení dvojmesačnej prepadnej lehoty na vymedzenie všetkých žalobných bodov, teda tvrdení o porušení určitého právneho predpisu v postupe alebo rozhodnutí správneho orgánu (§ 181 ods. 1, § 183 SSP). V uvedenej lehote je žalobca povinný stanoviť hranice súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia a nastoliť okruh otázok, ku ktorým správny súd zaujme stanovisko a urobí záver o tom, či postup a rozhodnutie orgánu verejnej správy bol z namietaného hľadiska v súlade alebo v rozpore s právnymi predpismi. Na dôvody žaloby, ktoré neboli uplatnené v stanovenej lehote, súd neprihliada, až na výnimky stanovené zákonom (§ 134 ods. 2 SSP).

42. Čo sa týka námietky celkovej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku a skutočnosti, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je pre adresáta pochopiteľné (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 SSP. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

43. V uvedenom kontexte kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne venoval tým námietkam sťažovateľa, ktoré majú pre vec podstatný význam. Kasačný súd po preskúmaní obsahu, štruktúry a logických nadväzností vyhodnotenia jednotlivých skutkových dôvodov v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že správny súd postupoval v intenciách ust. § 139 ods. 2 SSP. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že napadnutý rozsudok nie je pre bežného adresáta pochopiteľný, obsah napadnutého rozsudku bol do značnej miery podmienený množstvom a rôznorodosťou žalobných námietok, na ktoré správny súd reagoval.

44. Pokiaľ sťažovateľ osobitne namietal nepreskúmateľnosť pri vysporiadaní sa s jeho námietkou ohľadom prevodu vlastníckeho práva po podanom odvolaní, kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v bodoch 24 - 25 napadnutého rozsudku podrobne venoval otázkam z toho vyplývajúcim, pričom v súvislosti s uvedeným nedošlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

45. K námietke sťažovateľa ohľadom odklonu krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačný súd uvádza, že argumentáciu rozhodovacou praxou kasačného súdu nebola sťažovateľom zvolená úplne vhodne, resp. presvedčivo. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/3/2011 sa týka odlišnej právnej otázky, t.j. vo svojej podstate sa netýka merita veci, pričom s námietkou ohľadom aplikácie § 137 stavebného zákona sa kasačný súd vysporiadal v bodoch 33 - 35 tohto rozsudku. Čo sa týka kritérií preskúmateľnosti a odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5SŽi/1/2009, sp. zn. 1Sžo/23/2010, sp. zn.

1Sžd/12/2011), kasačný súd je toho názoru, že správny súd sa od uvedených rozhodnutí neodchýlil, keď dospel k záveru o preskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

46. V súhrne navyše kasačný súd dopĺňa, že do podstatnej miery analogickú argumentáciu, akú sťažovateľ použil v tomto kasačnom konaní, uplatnil aj v rámci skoršieho konania pred najvyšším správnym súdom (sp. zn. 1Sžk/55/2020), pričom správnosť právnych záverov kasačného súdu vyjadrená v uvedenom rozhodnutí už prešla aj testom ústavnosti, keď Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. I. ÚS 707/2022-16 zo dňa 21. decembra 2022 ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol. Práve na toto rozhodnutie pritom odkazuje kasačný súd aj v bode 35 tohto rozsudku ako na jedno z rozhodnutí, na ktoré prihliadal pri rozhodovaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa v tejto veci.

47. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal, žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona a ďalšiemu (pribratému) účastníkovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 169 SSP, keďže mu nevznikli trovy v súvislosti s plnením povinnosti.

48. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.